

Rijk der Gerechtigheid

Administratie: B. Verlaet
Rue de la Bassette, 11
1330 RIXENSART/België
Tel. (02) 653 50 20

Filantropisch en menslievend maandblad
voor het morele en sociale herstel

Losse nummers € 0.20
Jaarabonnement € 2.40
P.C.R. 000-07824.18-16

Stichter: F.L.A. FREYTAG

Een bedrieglijk uiterlijk

BIJ de Grieken was de lichamelijke schoonheid vroeger het voorwerp van een echte cultus. Wij vinden heden ten dage nog standbeelden uit die periode, die de ideale lijnen aantonen in de weergave van de vormen van het menselijke lichaam. In al deze werken wordt hun cultus van de schoonheid teruggevonden. Zo wordt Apolo in de Griekse mythologie ook de god van de schoonheid genoemd.

Heden ten dage wordt schoonheid ook nagestreefd. Een mooie man, goed geproportioneerd, die een gezicht heeft met zuivere lijnen, trekt de blikken aan. Voor een vrouwelijke persoonlijkheid geldt dat ook. Uiterlijke schoonheid maakt vanzelfsprekend onderscheid maar is alleen maar een deel van het individu; zijn karakter, het geestelijke gedeelte, moet ook nog een mooi aspect hebben, dat gevormd wordt uit deugden die het gezelschap van zo'n persoon aangenaam en weldadig maken. Als zijn uiterlijk prachtig is, maar zijn hart dor, egoïstisch, autoritair, ontvlucht men zijn gezelschap. En wanneer de lichamelijke schoonheid verdwenen is, blijft er niets meer over dan een slechte herinnering. Terwijl de nagedachtenis aan de rechtvaardige eeuwig blijft, zoals de Schrift ons zegt.

De mensen kijken natuurlijk vooral naar wat de ogen treft, dat wil zeggen naar het uiterlijke voorkomen. De edelheid van de gevoelens komt voor hen op de tweede plaats. Wij kunnen zelfs zeggen dat ze die niet kennen en dat ze, zonder er zich rekenschap van te geven, gekant zijn tegen de echte schoonheid van de ziel. Het goddelijk Woord toont ons dat ze vijanden zijn van God door hun gedachten en hun gewoonten, die het resultaat zijn van hun gevoelens die zich op zichzelf concentreren.

In het dagelijkse leven zijn de moeilijkheden talloos. Het is een strijd om het bestaan, zoals de mensen het noemen. In dat gevecht is het karakter dat ze vormen, dat van een volmaakte egoïst. Welnu, een egoïst is een lelijk mens, zelfs als zijn uiterlijk voorkomen aantrekkelijk is. Als een uiterlijk mooie man gierig, opvliegerig, haatdragend, ongeduldig en hoogmoedig is, zal al zijn uiterlijke schoonheid zijn innerlijke lelijkheid, die van zijn ziel, niet kunnen doen vergeten. Het is als een beker van kostbaar metaal gevuld met een walgelijk vloeistof. Dat is het portret van de man of de vrouw die een aantrekkelijk uiterlijk heeft en een bedorven hart.

De god van deze wereld was volmaakt in schoonheid

Het goddelijk Woord leert ons dat "de zoon van de Dageraad", later "de vijand, de Satan", "de god van deze wereld" genoemd, vol wijsheid en volmaakt van schoonheid was. Hij werd afgevaardigd door de Eeuwige om voor de mensen een vriendelijke en weldadige instructeur te zijn, een beschermer, een opvoeder in de goddelijke wegen. In plaats daarvan liet hij hen tot zonde vervallen. Hij gaf hun een opvoeding die lijnrecht tegenovergesteld was aan die van de goddelijke geest, al is ze handig vermomd onder een bedrieglijke uiterlijke schijn. Daarmee is alles op aarde een nabootsing van het Koninkrijk van God.

De mensen zijn dus in handen van de Satan gevallen. De gehele mensheid is volledig verzadigd van zijn verschrikkelijke geest. Onder religieuze, wetenschappelijke, wijze, geschoolde aspecten heerst er een verschrikkelijke ontarding. De mens is nog maar een wrak in vergelijking met wat hij oorspronkelijk was, want hij is zodanig beziel met een helse geest, dat enkele auteurs hem het menselijk beest genoemd hebben. Anderen hebben gezegd dat hij afstamde van de aap.

In onze beschaafde landen ergeren we ons soms over het gedrag van wilden, van de primitieve mensen. Wij vinden hun godsdiensten dom. Wij zeggen: "Hoe kan het zijn dat mensen kunnen knielen voor in de hoogste mate lelijk gebeeldhouwde afgoden, standbeelden met een wezenloos en monsterachtig gezicht?" Maar, als wij nadenken, stellen we vast dat deze wilden zich vaak veel beter gedragen dan de beschaafde mensen. De wilden hebben geen justitiepaleizen. Zij hebben gevangenis noch politie, terwijl de zogenaamde christenen de armen ten hemel zouden heffen, als men erover sprak de politie, de rechters, de gevangenen, enz. af te schaffen. De beschaafde mens vreest zijn naaste. Hij vreest dat men hem besteelt, hem berooft, hem vermoordt, en daarom is hij heel blij dat er gevangencellen en goed gewapende politieagenten, enz. bestaan.

De zogenaamd christelijke volkeren tonen een soms bewonderenswaardig uiterlijke schoonheid. Zo maakte iedereen zich klaar voor een nationaal feest, trekt zijn mooiste kleren aan, is opgewekt. De leider van het land verschijnt glimlachend en vriendelijk. Hij groet:

men juicht hem toe. Men werpt bloemen; enthousiaste ovaties volgen elkaar op met donderend lawaai. Het is een prachtig feest, iedereen is vrolijk. Een primitief mens die opeens te midden van zo'n plechtigheid zou raken, zou meegeslept worden. Hij zou denken: hoe prachtig, vriendelijk, welwillend zijn deze mensen en vol goedheid! Hij zou denken dat hij niet meer op aarde is.

Maar kort daarop verandert dat briljant en vriendelijk uiterlijk van aspect. Het gewone leven herneemt zijn loop. De woorden vrijheid, gelijkheid, en broederschap zijn weldra vergeten. Iedereen keert terug tot zijn zaken en het gevecht om het bestaan begint weer opnieuw. Al deze mensen die zo vriendelijk en zo welwillend waren, hebben een heel ander gezicht gekregen. Het is weer iedereen voor zich, strenge instructies in de werkplaatsen, vervaldata voor de bazen, met de zorgen voor het levensonderhoud. Huiseigenaren willen hun huurprijzen verhogen. De mensen maken onophoudelijk overal opmerkingen over. De auto's circuleren overal, en verplichten de voorbijgangers stof te happen dat zij verspreiden, hun gas in te ademen en de geuren van olie en bezin te ruiken. Iedereen haast zich, duwt elkaar opzij om als eerste aan te komen, want iedereen streeft altijd naar zijn voordeel.

Daarbij bestaan er armen, ongelukkigen die zonder brood en zonder warmte zitten. In de steden zijn er hele wijken vol ellende. Dat zijn beelden die totaal verschillen van die van de mooie feestdagen. Er is een diepe droefheid in het hart van talrijke personen. Men klaagt, men is jaloers op elkaar, en men maakt ruzie. De rechterbanken hebben veel te doen, de gevangenen zijn stampvol. Als toppunt van dat droevige spektakel, komt daar nog huiveringwekkender het beeld van de oorlog bij, die losbarst.

Jonge mannen worden onder de wapenen geroepen, om naar het front te vertrekken, waar de legers elkaar zullen doden, elkaar afslachten als wilde dieren. De priesters en pastoors prediken dat men zijn plicht moet doen, men moet doden of zich laten doden. Weldra bedekken duizenden en duizenden gekwetsten, stervenden en doden de grond. De storm van de haat ontketent zich overal. Men tracht zo veel mogelijk zijn vijand kwaad te doen. Deze keer hebben de beschaafde naties de pagina van hun geschiedenis omgedraaid: ze laten zien, dat onder een glimlachend, welwillend, grootmoedig aspect, zich een verschrikkelijke mentaliteit schuilt, van een schrikwekkende lelijkheid.

Dat is de geschiedenis van de christenheid. Ze heeft niet alleen met volk tegen volk gestreden, maar ook met godsdienst tegen godsdienst, omdat al deze men-

Eerlijkheid opent de deur naar elk hart

DE zon verdwijnt onder de horizon. De schemer gaat weldra over in de nacht, die haar donkere sluier over de aarde uitspreidt. Aan de hemel beginnen de sterren te twinkelen.

André verlaat zijn riant woning en gaat met zijn auto op weg. Hij woont niet ver van de grens en moet in het buurland verwanten ophalen die met de trein komen. "Wees voorzichtig," zegt zijn vrouw tegen hem, "zodat we ons met elkaar kunnen verheugen."

Onderweg denkt André na over de weldaden die hij van de Eeuwige heeft ondervonden. Hij herinnert zich de tijd dat zijn tante voor het eerst met hem sprak over de boodschap van de waarheid. Dat was minstens vijf jaar geleden. Hij was er zeer door getroffen, maar hij had ook begrepen hoeveel inspanningen er gedaan moesten worden. Omdat hij

die moed niet had, had hij een gemakkelijker weg gezocht en de aanwijzingen die hem zo vriendelijk gegeven waren, vergeten. Maar toch had hij bij bepaalde problemen heel goed gevoeld, dat de enige oplossing lag in een verandering van zijn karakter. Toen hij alle woorden en weldaden van de goddelijke school begreep, had hij zich dapper aan het werk gezet en had daar al immense zegen en vreugde uit gehaald.

Zijn vrouw en hij doen tegenwoordig alles wat ze kunnen om te getuigen van de waarheid door eerlijk en rechtvaardig gedrag en toewijding ten gunste van hun naaste. In hun vrije tijd brengen ze ook het goede nieuws van het Koninkrijk van God. André waardeert elke gelegenheid om de *Gids van het Rijk der Gerechtigheid* aan iedereen te geven die met hem in contact komt. In zijn kleine onderneming oefent hij om de universele Wet in praktijk te brengen bij zijn werknemers door hen te waarderen en hen

te vertrouwen. Een vriendelijke verstandhouding heerst tussen hem en zijn medewerkers. Iedereen heeft respect en genegenheid voor hem.

André en zijn vrouw ontbreken bij geen enkele vergadering van de "Mensenvrienden" waar ze de nuttige versterking vinden in hun dagelijkse strijd tegen hun oude gewoonten. Hun kinderen vergezellen hen en waarden ook de sfeer in de goddelijke familie. Iedere morgen zijn ze tegenwoordig bij de kleine meditatie die "Hemeldauw" genoemd wordt, waar ze een heel bijzondere aanmoediging uit putten voor de dagelijkse strijd van het geloof. Deze dag was het commentaar op de tekst gebaseerd op de volgende gedachte: "Alle dingen werken samen ten goede van hen die God beminnen..."

Als ik daar altijd aan zou denken, denkt André, wat zou dat mijn leven eenvoudiger maken. Er zouden geen pijnlijke punten zijn om te ondervragen, geen ergernis tegenover

problemen en ook geen angst meer. Kortom de ideale situatie van een kind van God, dat een volledig vertrouwen heeft in zijn goddelijke Beschermheer. Ik wil met volharding mijn hart bewerken om daartoe te komen.

★

Als hij de grens gepasseerd is, bereikt André het station waar hij zijn verwanten ontmoet. Daar komen ze al vol vreugde aan. Blij om elkaar weer te zien omhelzen ze elkaar hartelijk en bedanken hem dat hij zo vriendelijk is om hen op te wachten met zijn auto. Hun reis is lang geweest en ze hebben dorst. André nodigt hen uit in een naburig restaurant om een verfrissing te nemen. Hij gaat als eerste naar binnen, zoekt een plekje, hangt zijn overjas in de vestiaire en praat vrolijk met zijn gasten.

Als ze hun consumptie ophebben, gaat André met zijn familie naar de auto, allemaal ongeduldig om Josette en de kinderen te zien. André steekt zijn hand in zijn zak

sen hun eigenbelang nastreven. Het is niet de geest van Christus die hen leidt, want als men de geest van Christus heeft, verzaakt men aan zijn eigenbelang. Al deze naties tonen dus een uiterlijke schoonheid, die, zoals wij het gezegd hebben, alleen maar een nabootsing is van het Koninkrijk van God, waaronder de geest van de tegenstrever zich diep verborgen schuil houdt. Deze geest is te bespeuren en uit zich bij gelegenheid; hij toont zich dan in al zijn lelijkheid, als het eigenbelang op het spel staat.

Het licht van de goddelijke waarheid, dat de zogenaamd christelijke beschaving tegenwoordig in haar echte daglicht komt verlichten, heeft op ons het effect van een hand die een enorme steen optilt die een deel van een braakliggend terrein verbergt. Men ziet dan onder de steen een ontelbare hoeveelheid ongedierte, weerzinwekkende dieren die snel in de aarde verdwijnen, want ze kunnen het licht niet verdragen. Aldus, wanneer het flitsende licht van de waarheid de religieuze lieden komt treffen, verdrijven ze die weer met een duidelijk vijandige houding.

Dat is het resultaat verworven door de god van deze wereld op de aarde, dat zijn rijk verduidelijkt dat hij zich wederrechtelijk toe-eigende. Toen hij in overeenstemming was met God, was hij een beschermende cherubijn, volmaakt in schoonheid. Hij viel zo laag dat hij de god van een rijk werd, dat het licht niet kan verdragen. Zijn titel van god van deze wereld bewijst dat hij zeer religieus is. Zijn aanbidders zijn de mensen, verspreid over de verschillende religies die zij belijden. Allen die geregeerd worden door de god van deze wereld hebben zijn geest, de geest van het egoïsme, dat de geest van de wereld is.

Wij zien daarmee dat de religieuze mensen, zowel de Joden, die onze Heer Jezus kruisigden, als de katholieken en de protestanten, namelijk allen die geleid worden door het egoïsme, de ikzucht, rechtstreeks geleid worden door de satanische geest.

De Zoon van God bewaarde en vermeerderde zijn schoonheid

De Heer Jezus, in zijn voorbestaan, was de scheppende Kracht van de Eeuwige. Hij is het die de hemelen en de aarde schiep. Hij sprak in naam van de Allerhoogste, en de werelden vormden zich, en bestonden. De Bijbel leert ons, dat alles door hem gemaakt werd, en niets werd zonder hem gemaakt. De Eniggeborene van de Vader, de Zoon van God schiep de tronen, waardigheden, machten te midden van de hemelse heerscharen, de heilige engelen van God. In zijn scheppingen is alles een pracht van glorie en schoonheid. De engelen worden in de Schrift de vlammen van vuur genoemd, en hun glorie is een straling van licht. De grote Logos, het goddelijke Woord, onze geliefde Verlosser in zijn voorbestaan, schiep ook de aarde en alles wat ze inhoudt.

Als wij de wonderen van de natuur aanschouwen, als wij opletend de bomen, de planten, de bloemen in hun pracht onderzoeken, met hun volmaaktheid van vormen en hun prachtige kleuren, wat een bekoring voor de ogen en het hart! Als wij van de verrukkelijke geur genieten die opstijgt uit een tuin vol rozen of andere geparfumeerde bloemen, als wij de meest verscheidene dieren bekijken, de antilope, het paard, de hond, die allemaal met een buitengewone lenigheid lopen, raken we in verrukking. Als wij een zonsopgang en -ondergang zien met haar vurige stralen, vooral vanaf het toppunt van een berg, en als onze blik zich hecht aan andere besneeuwde toppen die de zon weerkaatsen, is het een sprookje. De grootheid ervan grijpt ons aan, wij raken in extase.

Helaas zijn er niet veel mensen die de glorierijke handtekening herkennen van al deze taferelen, en die

zeggen, wanneer zij deze wonderen zien: Wie deze dingen gemaakt heeft, bezit een onuitsprekelijk mooie, grandioze ziel overlopend van liefde. Hij wilde het hart van de mens verheugen door zijn opperste goedheid en zijn immense welwillendheid. De apostel Paulus, die de Almachtige en Zijn welbemende Zoon kende, zei: "Zijn onzichtbare eigenschappen zijn vanaf de schepping van de wereld zichtbaar in zijn werken, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid zijn voor het verstand waarneembaar."

Zoals wij net gezegd hebben, zijn er heel veel mensen die de schoonheden van de natuur bewonderen, maar op dat punt houden zij op, want zij hebben niet de geest van God. Omdat zij afgescheiden zijn van Zijn goddelijke gemeenschap, herkennen zij niet de Allerhoogste noch Zijn grootse Werkmeester, onze geliefde Verlosser. De mensen zijn verdoemd en hebben de schoonheid en de pracht van de schepping van de Almachtige bezoedeld.

Inderdaad, de aarde werd vervloekt wegens de mens. De grote Logos, de scheppende Kracht van alle dingen, bood zich aan God aan, in overeenstemming met Zijn wonderbaarlijke plan, om op de aarde te komen, de plaats van de schuldigen in te nemen, de straf te verduren bestemd voor de mensen en hun smaad te verdragen. Hij kwam hen zo bevrijden van de macht van de duisternis, van het ongeluk, van de ziekte en de dood. Maar de mensen, voortdurend onder de invloed van de duivelse macht, begrijpen niets van het plan van God. Daarom lieten ze zich gebruiken om onze geliefde Verlosser ter dood te brengen.

Waarom brachten ze hem ter dood? Omdat hij hen met autoriteit onderrichtte en van de waarheid getuigde. De religieuze mensen konden deze sublieme waarheid niet verdragen. Zoals de duizendpoten, hebben ze zich verborgen in de schaduw om een zeer onbillijk, verachtelijk complot te smeden tegen onze geliefde Verlosser. Zij lieten zich beïnvloeden door de duivelse geest om het helse plan van de vijand, de Satan te volbrengen. Onze Heer Jezus bleef altijd meester van de situatie. Hij had gemakkelijk aan de tegenstrever en aan alle mensen kunnen weerstaan. Het is vrijwillig dat hij zich liet aanhouden en kruisigen als een boosdoener. Omdat hij de mensen meer liefhad dan zichzelf, aarzelde hij niet zijn leven te geven als losgeld voor iedereen.

Tijdens het evangelische tijdperk, erkent een kleine kudde deze dingen, ze sluit zich aan bij het Lam van God en volgt hem overal waar hij gaat. Openbaring 14: 4. Deze kleine kudde is begeistert. Zij ontvangt de geest van genade en van waarheid. Zij volgt, zoals wij het zeggen, de sporen van onze geliefde Verlosser. Tegenwoordig begeleid door het Leger van de Almachtige, de eerstelingen van de nieuwe aarde, brengt deze kleine kudde, ondanks alle tegenstand die het ontmoet, de mensen de boodschap van de waarheid. Deze boodschap zegt van onze geliefde Verlosser: "U bent de mooiste van de mensenkinderen, liefelijkheid vloeit van uw lippen, daarom heeft God u voor altijd gezegend." Ps 45: 3.

Zie hoe de kleine kudde, die gevormd is van waarachtige en trouwe discipelen van Christus, denkt, spreekt en handelt. Zij verzaken aan zichzelf en volgen onze geliefde Verlosser, en tonen zo in hun gedragslijn een prachtige schoonheid, gevoelens van een volmaakte adel, en van een waarachtige verhevenheid van ziel, die lijken op die van deze glorierijke Verlosser.

Wanneer de Christus, samengesteld uit Jezus en de kleine kudde, de ware kerk, zich zal manifesteren, zal hij het schitterende licht van de waarheid zijn; van deze waarheid waarvan de eerste lichten nu al schijnen op aarde. De afgoden van goud en zilver van de

zogenaamde christelijke naties zullen dan vernietigd worden. Dat begint al. De naties zijn in het nauw gedreven en staan tegenover echte afgronden, waarin het grote Babylon, de christenheid, zal vallen. Wanneer zij vernederd zal zijn door zo'n tegenspoed als er nooit op aarde is geweest, zal ze eindelijk de boodschap van liefde van God met volgzzaamheid en onderdanigheid ontvangen. Ook zij zal zeggen als ze over de Heer Jezus spreekt: "U bent de mooiste van de mensenkinderen, liefelijkheid vloeit van uw lippen. Daarom heeft God u voor altijd gezegend."

Aan het ziekbed van het Baïkalmeer

Wij willen uw aandacht vestigen op het artikel hieronder uit het informatiebulletin *Lémaniques* Nr. 106 van de Vereniging voor de redding van het meer van Genève:

Het Baïkalmeer, helderheid in troebel water?

Het Baïkalmeer, gelegen in het zuiden van Siberië, is een voorwerp van trots voor de Russen. Zijn helderheid, zijn uitstraling van zuiverheid en de voorvaderlijke bebouwingen maken er een meer van, dat door sommigen als heilig beschouwd wordt.

Het Baïkalmeer is 5 keer zo diep, 54 keer zo groot en heeft 265 keer zo veel inhoud als het meer van Geneve. Het volume van het Baïkalmeer is net zo groot als dat van de Baltische zee.

Het vertegenwoordigt 20% van de niet bevroren zoetwaterreserves op de aarde, het is een uiterst belangrijke bron van drinkwater voor de streek, en zelfs daarbuiten. De helderheid ervan is zo voorbeeldig, dat het water in flessen wordt verkocht, zijn laag mineralengehalte is een goed verkoopargument.

De ouderdom en de geïsoleerde ligging ervan hebben gezorgd voor één van de fauna's met de meeste soorten zoetwaterdieren op onze planeet; iets van een uitzonderlijke waarde, en dat heeft het de bijnaam "Russische Galapagos" opgeleverd. Wel 1500 diersoorten en 600 plantensoorten zijn er beschreven, waarvan het grootste deel inheems is. Het Baïkalmeer staat sedert 1996 ingeschreven als Werelderfgoed bij de UNESCO.

	Eenheden	Baïkal	Meer G.
Oppervlakte	km ²	31 722	582
Inhoud	km ³	23 615	89
Grootste diepte	m	1642	309
Lengte	km	636	72,3
Grootste breedte	km	79	13
Zijrivieren	aantal	336	315
Verversingstijd van het water	jaren	400	11
Hoogte	meters	456	372
Op. hellingsbekken (zonder het meer)	km ²	539 500	7419
Inwoners	aantal	50 000	690 000
Afvoerrivier	nom	Angara	Rhône

Een juweel dat kan ophouden te schitteren

De ecologische toestand van het meer verontrust de wetenschappers al vele jaren en de situatie schijnt sinds 2011 erger te worden. Evenals bij het meer van Geneve dachten sommigen tot die tijd, dat het meer zo groot was, dat het niet te lijden zou hebben van de vervuiling en de aanwezigheid van de mens. Toch slaan talrijke onderzoekers en de regering alarm.

In september 2014 heeft een wetenschappelijke expeditie uit Irkoetsk Spirogyra, een groene, vezelachtige alg gevonden aan de oevers van het meer, terwijl die tot die tijd slechts gemeld werd bij bewoonde gebieden. Volgens de mensen ter plekke benaderden de hopen algen in ontbinding het gewicht van 100 kilo

om de autosleutel te pakken... Wat nou? Sigaretten! Dat is een grap... Ik rook al jaren niet meer! Wie heeft dat nu kunnen doen? Iedereen lacht; niemand wil de veroorzaker zijn van deze grap. Maar André heeft nog steeds zijn autosleutel niet... Ik had hem toch in mijn jas gedaan en hij is er niet... Hij keert al zijn zakken binnenste buiten, zijn vest, opent zijn portefeuille... Tevergeefs, geen sleutel! Plotseling merkt hij dat zijn overjas anders is. Hij haast zich terug in de herberg: geen andere jas in de vestiaire! Dat is toch werkelijk heel vervelend. En zijn familie die wacht, die ongerust wordt... geeft raad, oppert ideeën: "Een auto openmaken op zo'n laat uur, dat is geen gemakkelijke zaak en als we niet gauw kunnen vertrekken, gaat je vrouw zich zorgen maken." "O, wat dat betreft," zegt André, "zij zal zich niet ongerust maken, zij vertrouwt op de Eeuwige... maar ik, ik zou wel heel graag mijn jas en sleutel terug willen hebben."

De baas van het restaurant meldt het aan de resterende klanten. Iedereen biedt aan om André te helpen. Ze proberen zich alle klanten te herinneren die tegelijk met hen in het restaurant hadden zitten eten. Ze overleggen met elkaar om te weten te komen, waar ze hen zouden kunnen bereiken. De telefoon werkt: ze bereiken een klant bij hem thuis, hij had wel zijn eigen jas! Een andere is naar het bal, men probeert ook hem te bereiken. Iedereen werkt hard om te helpen.

In zijn hoekje denkt André: "Vanmorgen heb je gehoord dat alle dingen samenwerken ten voordele van hen die God beminnen," dus, wat moet je van deze les leren en hoe kan dit jou ten goede komen? Zoek in jezelf welke dingen er zijn. Ten eerste, je zou altijd een tweede autosleutel in je portemonnee moeten hebben. En die heb je thuis gelaten. Ten tweede, beken nederig, dat je tot op deze dag niet veel sympathie had voor de bewoners van dit land. Hun koele ma-

nier van doen doet jou bevriezen. Trouwens ook nog zonder reden! De Heer staat je toe nu te zien hoe dienstwillig en toegewijd ze zijn. Dus, verneder jezelf met je hele hart voor de Eeuwige, vraag Hem om al je armoedigheden uit te wissen en of deze les uit mag lopen op een zegen voor deze vriendelijke mensen.

Zo keert de vrede terug in het hart van André. Maar hij voelt de verantwoordelijkheid om een getuigenis te geven aan hen die hem helpen en zich uitsloven om hem van dienst te zijn. Nadat hij de Eeuwige heeft gevraagd die onderneming te zegenen, wendt hij zich nederig tot de aanwezigen: "Mijne heren, ik begin de les te begrijpen. Weten jullie waarom dit mij overkomt?" Iedereen is verbaasd over zo'n vraag. Niemand weet een antwoord.

"Welnu, ik zal het jullie zeggen. Ik volg een heel bijzondere school, waar men leert zijn karakter te veranderen, om een goed

mens te worden en om vertrouwen te hebben in de Eeuwige die een God van liefde is. Hij straft nooit en verzekert ons dat alle dingen samenwerken ten goede van hen die Hem beminnen. Veel van die lessen zijn voor ons onmisbaar om ertoe te komen vertrouwen in Hem te hebben, en om ons ook te leren onszelf beter te leren kennen, en te veranderen, en om gelukkig te worden door te leven voor het welzijn van onze naaste. In deze huidige ervaring moet ik ten eerste bekennen, dat ik zorgeloos ben geweest en heb nagelaten mijn reservesleutel mee te nemen. Ten tweede moet ik jullie zeggen en ik moet me daarvoor verontschuldigen, dat ik geen genegenheid voor jullie volk had. Vergeef me dat ik deze fout in mijn hart moet bekennen. Ik vond jullie koud, en had geen sympathie voor jullie. Maar nu raakt jullie vriendelijke toewijding me enorm en doet me versteld staan. Ik kan jullie niet genoeg danken. Dit contact met jullie welwillendheid

per vierkante meter. Ten gevolge van deze wildgroei zonder precedent van die algen hebben limnologen (specialisten in de bestudering van meren) in de diepe wateren giftige cyanobacteriën ontdekt, vervolgens een heel kerkhof van weekdieren en sponzen.

"Tegenwoordig moet men helaas zeggen, dat de oever van het meer is verknoid," heeft Andrej Fedotov, de directeur van het Instituut voor limnologie van de Russische Academie voor Wetenschappen voor Siberië, in de *Courrier de Russie*, duidelijk gemaakt. En verder: "Dus is het essentieel om het diepe gedeelte van het meer niet te verwaarlozen, de diepzee-zone." Volgens Oleg Timochkine, bioloog aan het Instituut voor limnologie te Irkoetsk (Siberië): "De voornaamste reden van deze wildgroei van algen is te wijten aan vervuiling door gebruikt water... het waterzuiveringssysteem is oud en vervallen en in sommige kleine dorpen bestaat het zelfs niet eens." Bovendien zijn fosfaten in wasmiddelen nog niet verboden, wat een vergroting van de eutrofiëring (vergroting van de voedselrijkdom in het water, waardoor algen sneller groeien) met zich meebrengt.

Een andere reden tot bezorgdheid is de wens van Mongolië om een waterkrachtcentrale te bouwen aan de rivier de Selenga, de voornaamste voedingsrivier van het meer, die tot 50% bijdraagt aan de hoeveelheid binnenstromend water. Discussies zijn in volle gang tussen de twee landen, maar de Mongolen stellen het feit voorop, dat de stuwdam en de op die manier opgewekte duurzame energie het mogelijk zouden maken hun kolencentrales te sluiten. In het rapport 2017 vraagt de Unesco aan de Russische Staten en Mongolië om gezamenlijk een strategische milieustudie te leiden om de risico's en de voordelen op een rijtje te zetten van het plan voor een waterkrachtcentrale van dit type.

Een overblijfsel van de vroegere Sovjet-Unie, een oude cellulose fabriek die onder andere diende voor het produceren van vliegtuigbanden voor het leger, heeft lange tijd het meer vervuild. Volgens de NGO "Ecologische Golf van de Baïkal" zouden sinds tientallen jaren opgehoopte bergen giftig afval (ongeveer zes miljoen ton modder vermengd met chloor) nog steeds wachten op verwerking.

Steeds grotere druk door het toerisme

De schoonheid en de uitstraling van het meer trekken ieder jaar steeds meer toeristen, volgens de *"Siberian Times"* van 300 000 gestegen tot 1,3 miljoen tussen 2009 en 2015, zonder dat een infrastructuur om die mensen te ontvangen zorgt voor een adequate verwerking van water en afval. Te noteren valt, dat Irkoetsk minder dan drie uur vliegen is van Peking en daardoor toegankelijk voor het massatoerisme, geliefd bij de Chinezen.

Bijvoorbeeld, het eiland Olkhon, met 730 vierkante kilometer het grootste en het meest bezochte van de 22 eilanden in het meer, ontvangt iedere zomer 500 000 toeristen terwijl er niet meer dan 1500 bewoners zijn in de rest van het jaar.

Als de ecologische situatie de plek minder aantrekkelijk zou maken en als de toeristen het Baïkalmeer zouden mijden, zou dat een ramp zijn voor Olkhol, omdat het toerisme daar de enige bron van inkomsten is.

Poetin stelt de vervuiling van het Baïkalmeer aan de kaak

In augustus 2017 heeft de Russische president Poetin zijn bezorgdheid uitgedrukt in een communiqué van het Kremlin, overgenomen door talrijke media, waaronder de *"Tribune de Genève"*. "Uitgestrekte delen van het gebied rond het Baïkalmeer hebben te lijden van extreem grote vervuiling. Het meer is voor ons een voorwerp van trots en van bijzondere verantwoordelijkheid; en de taak om het te beschermen voor de huidige en toekomstige generaties is onbetwistbaar een prioriteit van de Staat." Hij heeft gevraagd dat er een "bijzondere aandacht aan het herstel van de gevolgen van de economisch onredelijke en vaak onverantwoordelijke activiteiten in dit gebied", wordt gegeven om te ver-

hinderen, dat die zich blijven herhalen in de toekomst en om de al aangebrachte schade te minimaliseren.

Een cellulosefabriek, die ervan beschuldigd wordt al jaren het Baïkalmeer te vervuilen en een fabriek van wolfram "zijn verscheidene jaren geleden gesloten, maar het afval dat ze hebben opgehoopt, blijft het water van het meer en de rivieren die het voeden, vergifigen," betreurt de president.

Te noteren valt dat in 2010 diezelfde Poetin, toen premier, de cellulosefabriek die in 2009 al gesloten was (na protesten van de arbeiders) heeft laten heropenen, onder voorwendsel dat, toen de bodem van het meer met een diepzeekijker bekeken werd, het niet zo vervuild was. Dat maakte, dat hij door Greenpeace werd uitgeroepen tot "de grootste vijand van het Baïkalmeer", waarop meneer Poetin scherp antwoordde, dat hij nooit die fabriek zou sluiten, zelfs al beklagde hij zich over de "ondraaglijke stank" die eruit kwam, die een belemmering was voor elk toeristisch project. De fabriek ging toch in 2013 dicht.

Tegenwoordig meent Vladimir Poetin dat giftig afval van agrarische oorsprong "ook op de een of andere manier teruggevonden wordt in het water van het Baïkalmeer, terwijl oncontroleerbare wildkampeers hopen vuil achterlaten op de oevers van het meer." De president heeft verzocht om "dringende maatregelen om de ecologische schade teniet te doen" toegebracht aan het meer, in werking te stellen. Hij heeft het openbaar ministerie trouwens opdracht gegeven om onderzoek te doen naar de "illegale en voor het milieu schadelijke" activiteiten op het grondgebied van de Baïkal.

Een lang commentaar is niet nodig na dit artikel, dat ons doet begrijpen dat de situatie ernstig is. Dit is de weerslag van de algemene mentaliteit van de mens, voornamelijk de begeerte naar geldelijk gewin, egoïsme en eigenbelang. Om hun kapitaal op de bank te beschermen en te vergroten zullen de volken een ander kapitaal verliezen: het leven dat we zo royaal vinden in de natuur, die ons omringt met zijn bergen, waterstromen, bomen, vruchten enz.. De mens kan tegenwoordig niet meer wennen aan de gedachte om zonder geld te leven. En het is dat geld, dat zijn ondergang zal betekenen.

Wat te zeggen van de actuele situatie van het Baïkalmeer? Het doet ons verdriet om te bedenken dat zo'n kostbaar juweel van de natuur zo vernield wordt door een vervuiling die het resultaat is van de activiteiten van de mens. Het is toch duidelijk, dat een cellulosefabriek in de nabijheid van een meer een overvloed aan afval daarin loost. Maar zelfs dan nog is het het rendement, de winst, het geld die tellen, en leggen de schade die aan de natuur toegebracht wordt door de vervuiling en andere beschadigingen slechts weinig gewicht in de schaal.

We kunnen wel begrijpen dat het niet gemakkelijk is, de behoeften van de maatschappij en die van de natuur met elkaar in overeenstemming te brengen. Toch is dat niet onmogelijk. Maar daarvoor is het nodig, dat het niet meer het geld is, dat domineert. Overal waar egoïsme de dienst uitmaakt, is er verwoesting, en rust er een vloek op. En dat kan niet anders. Er kan alleen maar zegen komen door inachtneming van de Universele Wet van het altruïsme, die wil dat ieder wezen, ieder ding, bestaat voor het welzijn van de ander en dat allen gemeenschap hebben met elkaar. Daar is de mens voor bestemd: de weldoener te worden van zijn naaste, van alle levende wezens en van de natuur.

En dat is geen utopie, dat is integendeel dat wat straks werkelijkheid zal worden, als het Koninkrijk van God gevestigd zal worden op de aarde als tegenwicht van het offer van onze geliefde Heiland. Dat zal het herstel tot volmaaktheid van alle dingen zijn en tot die van de mens in het bijzonder, zoals de profeten het vroeger vol geestdrift hebben aangekondigd, en die voor altijd een einde zal maken aan de huidige regering van het kwaad.

Waak, o waak toch over uw hart!

Het artikel hieronder uit het blad *Biocontact*, geschreven door de arts Paul Dupont, vroeger chef van een kliniek, beschrijft uitvoerig de schadelijke effecten van verschillende karaktertrekken op ons lichaam. Wij kunnen niet anders dan een parallel trekken met de Heilige Schrift, die bijna 3000 jaar geleden in het boek Spreuken deze waarheden al uiteenzette. We lezen daar onder andere:

"Een kalm hart betekent leven voor het lichaam, maar afgunst is bederf voor de beenderen." Spreuken 14: 30.

"Als je lui bent, verslaap je je tijd." Spr. 19: 15.

"Wie doldriftig is, zal moeten boeten." Spr. 19: 19.

"Een vrolijk hart bevordert een goede gezondheid, maar een sombere geest verzwakt het lichaam." Spr. 17: 22.

"Alleen een wijze heeft kracht." Spr. 24: 5.

"Vrees de Heer, en ga het kwaad uit de weg; het zal je gezondheid geven aan je spieren en verkwikking voor je beenderen." Spr. 3: 7, 8.

"Van alles waarover je waakt, waak toch vooral over je hart, want dat is de bron van je leven." Spr. 4: 23.

Onze geliefde Verlosser zegt ons ook: "Wat uit de mens komt, dat maakt hem onrein. Want van binnenuit, uit het hart van de mensen, komen slechte gedachten, ontucht, diefstal, moord, overspel, hebzucht, kwaadaardigheid, bedrog, losbandigheid, afgunst, laster, hoogmoed, dwaasheid; al deze slechte dingen komen van binnenuit en die maken de mens onrein." Marc. 7: 20-23.

En ziedaar, wat de geneeskunst ons tegenwoordig onthult:

De hartstochten die ons verteren

Zie hoe enkele slechte hartstochten langs psychische weg onze klieren ontregelen: afgunst verstoort de pijnappelklier. Ze veroorzaakt slapeloosheid, neemt de eetlust weg, veroorzaakt koorts en talrijke ziektes verbonden met depressiviteit die ze veroorzaakt; en die toestanden leggen, zoals de Klassieken zoals Galenus, Hippocrates en Celsus dachten, de kiem voor kanker.

Hoogmoed prikkelt de hypofyse en verstoort de harmonie ervan, wat leidt tot krankzinnigheid, tot groothedswaanzin, tot hypocrisie, of tot buitensporige emoties. Op dezelfde wijze scheppen overgevoeligheid, het gebrek aan zelfbeheersing en controle over zichzelf, een teveel aan hormonale secretie. Angst veroorzaakt stoornissen in de pijnappelklier en de schildklier.

Luiheid vertraagt de werking van de schildklier. Ze put alle functies uit die ervan afhankelijk zijn. Luie mensen worden slap, apathisch, futloos, lijden aan verstopping, en verouderen voor hun tijd.

Gierigheid brengt de thymus in de war, want de gierigaard denkt alleen maar aan zijn rijkdommen, aan zijn materiële zaken en leeft in een schandelijke toestand, die zijn gezondheid verwoest; is blootgesteld aan infectieziektes.

Onmatigheid en excessen van allerlei aard, werken in op het hart, leiden tot neurose, tot flauwtes, tot bloedstuwingen in aderen en slagaderen. Ze tasten tegelijk ook de ingewanden, de pancreas en de lever aan als het gaat om vratzucht.

Jaloezie tast de plexus solaris aan en veroorzaakt verstoringen in allerlei klieren, zoals de lever, bron van een zwartgallig gedrag, het darmkanaal, bron van een angstig gedrag, de pancreas, bron van een gedrag gebaseerd op verkeerde oordelen, de milt, bron van droefheid, en de nieren, bron van onrust.

Woede brengt de bijnieren uit hun evenwicht en verergert hart- en vaatziektes, hoge bloeddruk en vroegtijdige aftakeling van de hersenen.

Waak voor negatieve gedachten

Omgekeerd zijn er mogelijkheden in ons die, als ze ontwikkeld worden, het schadelijke effect van deze

doet me heel erg veel goed. Mijn gevoelens zijn helemaal veranderd. Ik zal in mijn hart een kostbare en weldoende herinnering aan jullie meedragen. Voortaan zijn al mijn eerdere ideeën uitgewist. Dat leert me dat we niet moeten kijken naar de uiterlijke schijn, maar naar het hart, zoals de Eeuwige dat ook doet bij ons. Nu ik mijn les heb begrepen en geleerd, ben ik ook vol vertrouwen, dat de Eeuwige zal zorgen dat ik mijn jas terug zal krijgen."

De kleine bijeenkomst is bewogen door de eerlijkheid van André. Deze deelt aan allen een Gids uit die ze vol waardering ontvangen en beloven te zullen gaan lezen.

Op dat moment gaat de deur open. Een man komt opgewonden binnen en vraagt: "Van wie is deze jas? Ik heb hem hier zoëven per ongeluk verwisseld. Is de eigenaar ervan nog hier, zodat ik me kan verontschuldigen en hem mijn jas kan teruggeven?"

André voelt een intense blijdschap in zich opstijgen: dat is het antwoord van de Heer. Heel ontroerd neemt hij weer bezit van zijn eigendom. Iedereen is onder de indruk van de situatie. Deze ervaring raakt de omstanders meer dan ze willen laten zien.

"Maar, mijne heren," zegt André nog, "we zijn nog niet klaar. U hebt telefoonkosten gemaakt. Willen jullie een lijst ervan maken, zodat ik dat met jullie kan regelen." De eigenaar pakt een zakboekje en een potlood en noteert een cijfer, en nog één. Onder indrukwekkende stilte neemt hij het woord:

"Meneer, dat wordt dan zes francs. Maar opdat u ons voortaan ook nog aardig vindt, schenken we u van harte dit kleine bedrag. U bent ons niets schuldig. Wij danken u voor dit onvergetelijke moment dat we zojuist met u hebben meegemaakt."

André is zo getroffen dat hij zijn erkentelijkheid slechts kan uiten, met tranen in zijn stem. In zijn hart is een lied van vreugde

en dankbaarheid dat hij opzendt naar de Eeuwige voor Zijn trouw, en voor de onuitsprekelijke goedheid waarmee Hij antwoordt op de gebeden van Zijn kinderen die Hem willen dienen.

Met hoeveel vreugde neemt hij afscheid van al deze vriendelijke personen. Hij maakt nu haast om weer op weg te gaan, om zijn lieve vrouw de reden van zijn oponthoud te vertellen. Wat zal zijn gezin blij zijn, zoals Josette had gezegd bij zijn vertrek!

André voelt, dat hij nooit, maar dan ook nooit de weldoende, vriendelijke school genoeg zal kunnen waarderen, die door de Heer is geopend voor alle mensen van goede wil, die tegenwoordig de dag van bevrijding willen inleiden. Hij wil zelf met nog meer vuur werken om ooit die wonderbaarlijke tijd te verhaasten dat er geen kreten, rouw of dood meer zullen zijn, maar dat alle dingen nieuw zullen worden, tot troost en geluk van alle mensen.

Korte Kroniek van Het Rijk der Gerechtigheid

De geliefde familie van Italië was blij laatsleden bijeen te komen in Turijn. Iedereen was onder de indruk en aangemoedigd door de lessen ontvangen vanwege de trouwe Dienaar van God.

De tekst van de Hemeldauw op zaterdag was dit citaat van Paulus aan de Filippenzen: "Ik heb geleerd tevreden te zijn met de omstandigheden waarin ik ben. Ik weet vernederd te worden, ik weet ook overvloed te hebben." Fil. 4: 11, 12. We werden eraan herinnerd dat er:

"Voor de echte Vergadering van de levende God, enkel voorwerpen van vreugde zijn, omdat ze altijd gedekt is door de rijkdom van de goddelijke genade wegens haar gevoelens...

Als wij tevreden zijn in alle omstandig-

